

У Х В А Л А
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Куяна Михайла Володимировича щодо відповідності Конституції України (конституційності) абзацу третього пункту 9 розділу „Прикінцеві положення“ Закону України „Про Державний бюджет України на 2015 рік“, частини другої статті 8 Закону України „Про оплату праці“, Постанови Кабінету Міністрів України „Про упорядкування структури та умов оплати праці працівників органів прокуратури“

м. К и ї в
13 червня 2018 року
№ 20-у(І)/2018

Справа № 3-27/2018(4356/16)

Перший сенат Конституційного Суду України у складі суддів:

Головатого Сергія Петровича – головуючого,
Гультая Михайла Мирославовича – доповідача,
Колісника Віктора Павловича,
Кривенка Віктора Васильовича,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Мельника Миколи Івановича,
Саса Сергія Володимировича,

розглянув питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Куяна М.В. щодо відповідності Конституції України (конституційності) абзацу третього пункту 9 розділу „Прикінцеві положення“ Закону України „Про Державний бюджет України на 2015 рік“ від 28 грудня 2014 року № 80–VIII, частини другої статті 8 Закону України „Про оплату праці“ від 24 березня 1995 року № 108/95–ВР, Постанови Кабінету Міністрів України „Про упорядкування структури

та умов оплати праці працівників органів прокуратури“ від 31 травня 2012 року № 505.

Заслухавши суддю-доповідача Гультая М.М. та дослідивши матеріали справи, Перший сенат Конституційного Суду України

у с т а н о в и в:

1. Куян М.В. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними):

– абзац третій пункту 9 розділу „Прикінцеві положення“ Закону України „Про Державний бюджет України на 2015 рік“ від 28 грудня 2014 року № 80–VIII (далі – Закон № 80), за яким, зокрема, норми і положення частини другої статті 33, статті 81 Закону України „Про прокуратуру“ застосовуються у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України, виходячи з наявних фінансових ресурсів державного і місцевого бюджетів та бюджетів фондів загальнообов’язкового державного соціального страхування;

– частину другу статті 8 Закону України „Про оплату праці“ від 24 березня 1995 року № 108/95–ВР (далі – Закон № 108), відповідно до якої умови розміру оплати праці працівників установ та організацій, що фінансуються з бюджету, визначаються Кабінетом Міністрів України, крім випадків, передбачених частиною третьою цієї статті, та частиною першою статті 10 Закону № 108;

– Постанову Кабінету Міністрів України „Про упорядкування структури та умов оплати праці працівників органів прокуратури“ від 31 травня 2012 року № 505 (далі – Постанова).

Не погоджуючись з розміром нарахованої заробітної плати, Куян М.В. звернувся до окружного адміністративного суду міста Києва, який постановою від 21 червня 2016 року відмовив йому у задоволенні позовних вимог щодо перерахунку належної заробітної плати. Київський апеляційний адміністративний суд ухвалою від 22 вересня 2016 року апеляційну заяву Куяна М.В. залишив без задоволення, а постанову окружного адміністративного суду міста Києва від 21 червня 2016 року – без змін. Вищий адміністративний суд України ухвалою від 11 жовтня 2016 року відмовив Куяну М.В. у відкритті касаційного провадження у зв'язку з необґрунтованістю його касаційної скарги.

Автор клопотання вважає, що оспорювані положення, застосовані в остаточному судовому рішенні в його справі, не відповідають статті 8, частині четвертій статті 43 Конституції України, оскільки обмежили його право на заробітну плату, гарантоване частиною четвертою статті 43 Основного Закону України.

2. Перший сенат Конституційного Суду України, вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з неодностайним постановленням Першою колегією суддів Першого сенату Конституційного Суду України Ухвали від 19 квітня 2018 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі, виходить з такого.

За статтею 151¹ Конституції України Конституційний Суд України вирішує питання про відповідність Конституції України (конституційність) закону України за конституційною скаргою особи, яка вважає, що застосований в остаточному судовому рішенні в її справі закон України суперечить Конституції України. Конституційна скарга може бути подана в разі, якщо всі інші національні засоби юридичного захисту вичерпано.

Згідно з Законом України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі зазначаються, зокрема, обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням

того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу неприйнятною, якщо зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими (частина четверта статті 77).

Відповідно до статті 151¹ Конституції України, пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ особа, яка звертається до Конституційного Суду України, повинна не лише зазначити, а й аргументовано довести, як саме оспорюваний закон (його окремі положення), який був застосований в остаточному судовому рішенні в її справі, порушує її гарантоване Конституцією України право.

Аналіз конституційної скарги та долучених до неї матеріалів дає підстави для висновку, що автор клопотання не навів обґрунтування тверджень щодо неконституційності абзацу третього пункту 9 розділу „Прикінцеві положення“ Закону № 80, частини другої статті 8 Закону № 108.

Крім того, Куян М.В. звертається з клопотанням визнати Постанову такою, що не відповідає Конституції України (є неконституційною).

Згідно зі статтею 151¹ Конституції України, частиною першою, пунктами 5, 6 частини другої статті 55, частиною першою статті 56 Закону України „Про Конституційний Суд України“ особа може подати конституційну скаргу лише щодо конституційності закону України, а не іншого акта.

Отже, є підстава для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 36, 55, 56, 61, 62, 67, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“ та відповідно до § 45, § 54

Регламенту Конституційного Суду України Перший сенат Конституційного Суду України

У х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Куяна Михайла Володимировича щодо відповідності Конституції України (конституційності) абзацу третього пункту 9 розділу „Прикінцеві положення“ Закону України „Про Державний бюджет України на 2015 рік“ від 28 грудня 2014 року № 80–VIII, частини другої статті 8 Закону України „Про оплату праці“ від 24 березня 1995 року № 108/95–ВР, Постанови Кабінету Міністрів України „Про упорядкування структури та умов оплати праці працівників органів прокуратури“ від 31 травня 2012 року № 505 на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ця Ухвала є остаточною.

Судді
Конституційного Суду України

Головатий С.П.

Гультай М.М.

Колісник В.П.

Кривенко В.В.

Литвинов О.М.

Мельник М.І.

Сас С.В.